

SZIGNUM

A Szignum Kéttannyelvű Egyházi

2026. május

Általános Iskola havilapja

XXII. évfolyam 5. szám

2025/2026: ALAPOS ÉV

GYERMEKNAP:

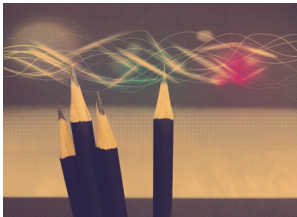
Május utolsó vasárnapja

"... szemedet, szád, orrod a szülődtől örökölted, de van valami, amit nem örököltél senkitől - ezt a valamit, ezt a mindent, amit így mondasz: Én." (Karinthy Frigyes)

PEDAGÓGUSNAP:

Június első vasárnapja

„A nevelés célja nem az, hogy megtanítson valamit, hanem az, hogy felébressze a szellemet.” (Maria Montessori)

BALLAG MÁR A VÉN DIÁK...

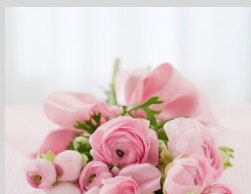
A makói Szignum Kéttannyelvű Egyházi Általános Iskola végzős tanulói a 2025/2026-os tanévben:

8.a osztály: Császár Adrienn, Dancsi Márk, Felix-Tóth Aires Nicholas, Gregor Barnabás, Gyurkovics Ábel Péter, Igaz Moll, Kardos Rita Illangó, Kelemen Dávid Tamás, Kozma Iringó, Mrznicza Zsolt Norbert, Pap Zsófi
Osztályfőnökük: Kerekesné Dócs Nikoletta

8.b osztály: Antal Bendegúz Máté, Balog Zalán, Bánszki Tamás Barnabás, Daróczy Levente, Furulyás Attila Zalán, Horváth Brendon Antal, Horváth Dóra, Igaz Noémi, Mágori Péter, Méreg Dorina Szabina, Plesovszki Emma Lilla, Raffai Jázmin Szilvia, Schwarzkopf Korina Betta, Szabó Gergely Henrik, Székelyhidi Noémi Rebeka, Szél Viktor, Teleki Blanka
Osztályfőnökük: Borsosné Majoros Melinda

Ballagási ünnepségükre 2026. június 20-án, szombaton kerül sor.

KURTA-BÉRCI HEGYITÁBOR

Ezúton meghirdetem az
56. Hortobágyi Ernő

Természetvédelmi Hegyitábort
2026. július 10. és július 19. között

Helyszín: Bükk, Kurta-bérc

Mindenkit szeretettel várunk!

Jelentkezni:

mdominikassnd@gmail.com

Varga Beáta M. Dominika nővér

Főbb tudnivalók a táborról

A táborban a családok önellátóak. Esténként és napközben vannak közös programok. Túrázás, játék, vidámság, esti tábortűz, sok-sok kiselőadás és néhány nagyobb.

Célunk a természet jobb megismerése, megőrzése. Környezetvédelmi tudatos aktivitás és egyúttal a családi közösségek megerősítése.

Költség: némi közös szervezési költség önkéntes hozzájárulással.

Telefon, víz, áram, wifi korlátozott mértékben van.

Jó levegő, és szabad tér annál bőségesebben.

A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA Június 4.

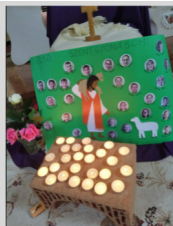
„Trianon gyászos napján, magyarok,
Testvéreim, ti szerencsétlen, átkos,
Rossz csillagok alatt virrasztva járók,
Ó, nézzetek egymás szemébe nyíltan
S őszintén, s a nagy, nagy sír fölött
Ma fogjatok kezét, s esküdjetek
Némán, csupán a szív veréseivel
S a jövődő hitével egy nagy esküt,
Mely az örök életre kötelez,
A munkát és a küzdelmet hirdeti,
És elvisz a boldog föltámadásra.

Nem kell beszélni róla sohasem
De mindig, mindig gondoljunk reá!”

Juhász Gyula: Trianon (részlet)

ELSŐÁLDOZÁS EGYHÁZKÖZSÉGÜNKBEN

Május 3. vasárnapján 28 gyermek vehette magához először az Oltáriszentséget, köztük a Szignum diákjai is. Hála értük és azokért, akik segítettek nekik a felkészülésben!

(Szöveg és kép forrása: Szent István Király Plébánia Makó közösségi oldala)

A SZIGNUM KERÉKPÁROS BARÁTI KÖRE 2026. július 20-24. között szervezi meg nyári táborát

Tervezett program:

- 20-án, hétfőn Szegedről Komáromba vonatozunk – délután még bejárjuk a várost a Duna magyar oldalán.

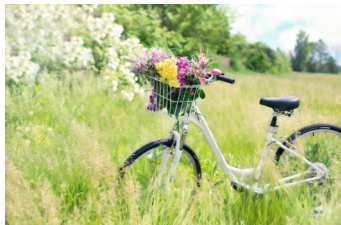
A Komáromi Kollégiumban lesz a szállásunk; ágyneműt biztosítanak.

- 21-én, kedden innen Oroszlány környékére tekerünk (Bokod – lebegő falu, Majk – Kamalduli Remeteség és Esterházy-kastély) – hosszabb túra kisebb emelkedőkkel.

- 22-én, szerdán a Duna mentét járjuk be – a Szigetköz felé indulva nézzük meg az Erebe-szigeteket és a Duna-part látnivalóit.

- 23-án, csütörtökön Szlovákiába látogatunk – Révkomárom városa és vára, valamint a Vág folyó melletti táj természeti szépségei a célunk.

- 24-én, pénteken a hazatérés részben vonaton, részben két keréken történik – erre a napra is jutnak még érdekességek, újdonságok.

Szükséges felszerelés:

Személyazonosító igazolvány vagy útlevél, diákigazolvány, (európai) egészségbiztosítási kártya, kényelmes öltözet, esőkabát, sapka, fényvisszaverő mellény és megbízható kerékpár. Ajánlott a fejtvedő sisak!

Kísérő szignumosok: Horváth János, Majoros Márton, Mészáros Ildikó

Kerékpárjavító eszközökről a kísérők (is) gondoskodnak.

Költőpénz: 8-10 ezer Ft (belépők, reggelire és vacsorára történő bevásárlás).

Étkezésben önellátók leszünk, de két-három alkalommal igyekszünk meleg ebédet is biztosítani.

A Szignum jelenlegi tanulói pályázati támogatást kapnak, így a tábor költsége

- szignumos diáknak 20 ezer Ft,

- egyéb résztvevőnek 34 ezer Ft.

A részvétel feltétele 5 ezer Ft befizetése június közepéig és – újaknak – egy májusi vagy júniusi közös, szervezett edzőtúra teljesítése. *Érdeklődni és jelentkezési lapot kérni Horváth Jánostól vagy Majoros Mártontól lehet.*

MADARAK ÉS FÁK NAPJA

„Fa nélkül egy fillért sem ér a táj.
S üres a fa, ha nincs rajta madár.
Én azt hiszem nem kelne föl a nap,
Ha nem lennének fák és madarak.”

(Horváth Imre: Fák és madarak)

Magyarországon minden évben május 10-én ünnepeljük a madarak és fák napját. Célja, hogy felhívja a társadalom – és különösen a fiatalok – figyelmét az élővilág sokszínűségére, a környezetvédelemre, a természet megóvására, valamint a fák és madarak ökoszisztémában betöltött pótolhatatlan szerepére.

A madarak és fák napja több mint száz éves hagyománnyal rendelkezik, és két neves magyar férfihez kötődik:

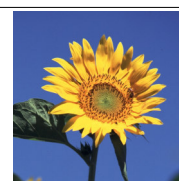
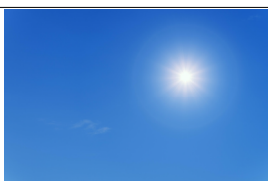
Herman Ottó zoológushoz, néprajzkutatóhoz, régészhez és politikushoz; valamint Chernel István ornitológushoz.

A madarak és a fák védelme elengedhetetlen, hiszen a fák oxigént termelnek és élőhelyet biztosítanak, a madarak pedig a beporzásban, valamint a kártevők gyérítésében segítenek.

Közreadta: Dányi Beáta tanítónő

EGY KIS MOTIVÁCIÓ - NEM CSAK MÁJUSRA ÉS JÚNIUSRA!

"Minden nap nem lehet jó, de minden napban lehet valami jó!"

DOBOGÓS TAEKWON-DO EREDMÉNYEK

Iskolánk 7.b osztályos diákjai, Borbély Hunor és Szigei Iván, a Makó Budo Klub Taekwon-do Szakosztályának versenyzői 2026. április 26-án, a Gerendáson megrendezett VIII. Fehér Kupán vettek részt.

Remek eredményeket értek el. „Küzdelem” és „formagyakorlat” kategóriában Borbély Hunor I., Szigei Iván II. helyezést szerzett.

További sikereket kívánunk!

ELSŐ HELYEZÉST ÉRT EL

Máté Levente 4. a osztályos tanuló a Csanádpalotai Dér István Általános Iskola által, 2026. május 13-án megrendezett Térségi Szövegértő Versenyen I. helyezést ért el.

Felkészítő pedagógus: Molnár Andrea tanítónő.

Dicséret illeti a versenyen Király Anna Maja és Molnár János (3. évf.) szereplését is.

Eredményeikhez gratulálunk!

KIEMELT ARANY MINŐSÍTÉST KAPOTT CSAPATÁVAL

Szimán Mirella (3.b) a Palotai Pipacsokkal érte el a szép eredményt.

Szimán Mirella 3.b osztályos tanuló néhány hete csatlakozott a Palotai Pipacsok gyermek és ifjúsági dalköréhez és máris több versenyt és fellépést tudhat maga mögött.

Legutóbb Hajdúszoboszlón vettek részt versenyen, a XVI. „Országos Népek Tánca, Népek Zenéje Fesztivál” országos döntőjén, ahol kiemelt arany minősítést kaptak a Pipacsok. Gratulálunk nekik és külön Mirellának, aki énekhangjával erősíti a csapatot.

Közreadta: Reiszné Surinás Piroska of.

ORSZÁGOS ELSŐ HELYEZÉST ÉRT EL

Varga-Harsányi Hanna (7.a) rajza 92 alkotás közül bizonyult a legjobbnak.

A Magyar Lupus Egyesület által kiírt "A pillangó ezer árnyalata" című rajzpályázaton Varga-Harsányi Hanna 7.a osztályos tanuló országos első helyezést ért el. 92 alkotásból az Övét választotta ki a zsűri a legszebbnek. Nyereménye az oklevélen kívül egy 20 000 Ft-os, a díjazott által választott üzletben levásárolható vásárlási utalvány.

Felkészítője Baloghné Kovács Éva tanárnő volt. Gratulálunk!

ÜGYES BALETTOSOK

A XXXV. Országos Táncművészeti Fesztivál döntőjében a VargaBalett Táncműhely növendékei kiválóan szerepeltek Budapesten, az Erzsébetligeti Színházban.

Gratulálunk minden résztvevőnek, külön a szignumos diákoknak: Juhos Emília, Varga Luca és Szentpéteri Kamilla 1.a osztályos tanulóinknak.

(Kép és szöveg forrása: Szopori Renáta szülő)

ÖT VERSENYSZÁMBAN EGYÉNI CSÚCSOT ÚSZOTT REGŐ

Farkas Regő (5.a) a Hátgerinc Kupa elnevezésű Nemzetközi úszóversenyen vett részt Hódmezővásárhelyen május első hétvégéjén. Ismét a nagyobbakkal volt egy korcsoportban, de így is szép eredményei születtek. Hat versenyszámban ötször egyéni csúcsot úszott. Így már biztossá vált a helye a szintidők teljesítésével a július 1-4. közt, Győrben rendezendő Cáva Országos Bajnokságon.

Eredményei: 50 m hát 1. hely, 200 m hát 5. hely, 50 m gyors 9. hely, 100 m gyors 14. hely, 400 m gyors 7. hely, 800 m gyors 8. hely. Gratulálunk!

Kép és beszámoló forrása: Soós Zsuzsanna

ERASMUS-KALAND AZ OLASZ HEGYEK KÖZÖTT

Március 22. és 28. között felejthetetlen élményben volt részünk, hiszen egy Erasmus pályázatnak köszönhetően iskolánk nyolc diákja (Kis Kata, Erki-Kiss Anna, Gulyás Veronika, Varga-Harsányi Hanna, Varga-Harsányi Boglárka, Varga Viktória, Varga Kornél, Horváth Álmos) és két pedagógusa (Kerekesné Dócs Nikoletta, Kádárné Varga Szabina) vágthatt neki az olaszországi Castel di Sangrónak.

Az utazásunk már a megérkezéskor tartogatott látnivalókat, hiszen mikor Nápolyból buszoztunk a célállomásunk felé, az út közvetlenül a Vezúv lábánál vezetett el.

A kint töltött hét fölöttébb tartalmasan és aktívan telt. A fogadó iskola tanárai rendkívül sokszínű programot szerveztek nekünk. A hangulatos városnézések során megismertük a környék építészetét, de a természetbe is kivonultunk: a nordic walking során a friss hegyi levegőt élvezhettük. A szakmai programok középpontjában a fenntarthatóság és a környezetvédelem állt, amit izgalmas múzeumlátogatásokkal tettek még színesebbé a vendéglátóink.

A szakmai fejlődés mellett a hét legértékesebb része a közösségépítés volt. Az olasz diákokkal tanulóink hamar megtalálták a közös hangot, és valódi barátságok szövődtek közöttük.

Csodás, élményekben gazdag napokkal a hátunk mögött tértünk haza, tele új tudással és nemzetközi kapcsolatokkal.

Következő sorokban a diákjaink beszámolóit olvashatók a programokról és a befogadó családokról.

Vasárnap (március 22.)

Varga-Harsányi Boglárka:

Vasárnap leszállt a gépünk Nápolyban. Onnan egy kis busszal mentünk Castel di Sangróba. A busszal kb. 2 órát utaztunk a kis városba. Megérkezésünkkel a befogadó családok már izgatottan vártak minket.

Viki és én egy családnál voltunk. Egy nagyon kedves családot ismerhettünk meg. Giorgiának hívták a befogadónkat és van egy nagy tesója is. A szülőkkel is jókat tudtunk beszélgetni. Az olasz szülők beszélgettek a mi szüleinkkel is. Giorgia egy nagyon kedves lány és a családja is az. Nagyon örülök, hogy náluk tölthettem a hetem és hogy megismerhettem a családot.

Hétfő (március 23.)

Kis Kata:

A délelőttöt az iskolában töltöttük, ahol bemutattuk a prezentációt és a képességeinket. Miután mi befejeztük ezeket, azután a befogadók is bemutatkoztak. Délután pedig következett egy rövid városnézés és túra. Felmentünk egy kisebb hegyre, ahol egyébként gyönyörű kilátás fogadott minket. Azért mentünk fel oda, hogy megérezzük a középkori maradványait Castel Di Sangro várának. Kicsit hűvös volt ezen a napon, de tűrhető. Nagyon jó volt ez a nap és sok-sok élményt szereztünk!

tás fogadott minket. Azért mentünk fel oda, hogy megérezzük a középkori maradványait Castel Di Sangro várának. Kicsit hűvös volt ezen a napon, de tűrhető. Nagyon jó volt ez a nap és sok-sok élményt szereztünk!

Család:

Mikor megérkeztünk a befogadó családokhoz, a házban nagyon szép és rendezett volt minden. Bevezettek minket a szobánkba és lepakoltunk. Miután lepakoltunk, körbevezettek minket és elmondták kihez forduljunk, ha kérünk valamit. Nagyon kedvesek voltak velünk és mindenben segítettek. Az ételek, igaz, hogy újak voltak, de egyébként nagyon finomak! Angolul beszélgettünk velük, kivéve az anyukával, mert ő nem tudott angolul.

Kedd (március 24.)

Varga Kornél:

Kedden egy középkori városba, L'Aquilába utaztunk, melyet 2009-ben egy hatalmas földrengés rázott meg. Egy idegenvezető mutatott meg nekünk ezt a települést. Megnéztünk egy szökőkutat és két templomot. Nagyon jó időnk volt, de az idegenvezető kis mikrofonnal volt egy kis probléma. A befogadó családom nagyon kedves volt, de annyiból volt unalmas, hogy mindennap tésztát ettünk. A két szülő egy kicsit tudott angolul, de Vittorio jól tudott, így bírtam vele beszélgetni fordító nélkül. Mivel volt egy saját boltjuk, az utolsó napon iskola után bemehettem és választhatam ajándékot.

Lényegében L'Aquila városa csodás volt, a család pedig nagyon kedves. Köszönöm a lehetőséget.

Szerda (március 25.)

Erki-Kiss Anna:

Szerdán reggel a családomnál reggeliztünk és utána indultunk is az iskola elé. Az iskolánál volt a gyülekező 8:20-tól és 9:00-kor indultunk busszal San Pietro Avellanába, ami egy olasz falu. Azon belül pedig a Torre di Feudozzo birtokra. Az egy természetvédelmi központ. Tartottak egy előadást az állatvédelemről. Igazából olyan volt, mint egy lovarda, nagyon sok ló volt. Láthatuk, ahogy megpatkolnak egy lovat, lehetett lovakat simogatni és lovagolni. A végén meg volt egy csoportmunka és természetesen csoportkép. Nagyon jó volt. Utána visszajöttünk a busszal és a családomnál ebédeltünk.

Délután a Castel di Sangróban lévő sportcsarnokban kosárlabdáztunk az olaszokkal. Nagyból ezzel telt a délután, és utána a családomnál vacsoráztunk. Nekem a szerda volt a kedvenc napom.

Az olasz család

A befogadó család nagyon kedves volt. Mindig adtak enni, amikor éhes voltam, mindig valami mást. A befogadómossal tudtam kommunikálni angolul, az anyukájának nem ment annyira az angol, de vele is meg tudtuk érteni egymást. Az apukája nagyon ritkán járt haza. Szép volt a házuk, és közel laktak az iskolához is. A Castel di Sangro-i közösség nagyon kedves és barátságos.

VELÜNK TÖRTÉNT

(folytatás az előző oldalról) **Péntek (március 27.)**

Csütörtök (március 26.)

Gulyás Veronika:

Csütörtök reggel elindultunk, hogy bebusozzunk a havas hegyekbe, ahol később nordic walkingoztunk. Nagyon hideg volt, mindent hó borított, pedig ott ugyanúgy tavasz volt... Az ebédet a pescocostanzói iskolában fogyasztottuk el egy osztályteremben. Ezután következett egy kis városnézés idegenvezetővel a kis városkában. Végül, utolsó programként meglátogattunk egy tanyát, láttunk tehénfejést is, valamint megnézhattuk, hogy készül a mozzarella (meg is kóstoltuk). Számomra ez a nap volt a legfárasztóbb, de egyben az egyik legjobb is.

Én nagyon jól éreztem magam a befogadó családomnál, nagyon sok finom és érdekes ételt ettünk, kedvesek voltak, és szerintem jó volt bepillantani más országok/családok kultúrájába is. Köszönöm szépen a lehetőséget!

Varga-Harsányi Hanna:

A pénteken reggel egy kézműves projektet csináltunk az iskolába járó egyik osztállyal és a befogadó családok gyerekeivel közösen. A feladatunk az volt, hogy a régi fennmaradt projektmunkákból készítsünk egy közös alkotást, a témát mi választhattuk ki.

Miután a munkáink elkészültek, elmentük városnézésre, ahol egy múzeumot, valamint egy festészeti és művészeti kiállítást néztünk meg. Azután hazamentünk és eljött az este, ahol egy utolsó közös pizzázást szerveztek a befogadó családok egy nagyon szép helyi étteremben.

Nekem a család nagyon tetszett. Nem bántam és nem is volt baj, hogy fiúnál aludtam. Nagyon kedvesek és segítőkészek voltak. Bármit kérdeztem vagy szerettem volna, azt megkaptam. Nagyon sok emléket szereztem, nagyon tetszett az utazás. Köszönjük szépen.

Közreadta: Gulyás Attila tanár úr, pályázati referens

ERASMUS+ VITRINEK ÉS ÓRIÁSTÉRKÉP GAZDAGÍTJÁK A SZIGNUM BELSŐ TEREIT

Iskolánk már több mint 10 éve elkötelezte magát a nemzetköziesítés terén, és köszönhetően az Erasmus+ intézményi akkreditációnak tanulóink és tanáraink számos tagja vehet részt évente külföldi tanulmányi utakon, illetve továbbképzéseken. Ennek a hatalmas mobilitási lehetőségnek köszönhetően sok külföldi iskolával léptünk már kapcsolatba, kölcsönösen meglátogatva egymást, együtt tanulva és tapasztalatokat cserélve. A találkozások során kisebb rakomány ajándéktárgyat, szuvenírt kaptunk kedves partner intézményeinktől, amiket végső ideje volt már méltó helyen kiállítani. Így került az Alíz nővér terem közelébe az a két üvegvitrin, amelyben ezek az emléktárgyak sorakoznak. Kérünk minden arra járó, hogy figyelmesen, de kellő óvatossággal tekintse meg a vitrineket, mivel az üveg könnyen törik, és amellet, hogy balesetveszélyt hordoz magában egy óvatlan mozdulat vagy spontán lökdösődés, az okozott anyagi kár is jelentős lehet.

A másik újdonság a főépület lépcsőfordulójánál vonja magára a tekintetet. Egy hatalmas Európa-térkép kapott ott helyet, melyen mágneses feliratok formájában olvashatók az országok lélekszáma, illetve hasonló címkék jelzik azokat a településeket és évszámokat, ahol és amikor tanulói csoportokkal már jártunk az elmúlt 10 év során. Reméljük, jövőre és a következő években is tovább gyarapszik az utazásokon részt vevő tanulók száma.

Gulyás Attila tanár úr, pályázati referens

EGY KOFFERNYI TENERIFE

Április 27-én a József Attila Városi Könyvtár emeleti rendezvénytermében valósult meg a Koffer előadás-sorozat következő állomása, ahol Mészáros Ildikó osztotta meg személyes élményeit Teneriféről az Erasmus+ keretein belül.

A résztvevők egy izgalmas, képekkel és történetekkel teli „utazás” részesei lehettek, amely során betekintést nyerhettek a különleges sziget mindennapjaiba, természeti szépségeibe és hangulatába.

Az élménybeszámoló inspiráló és tartalmas programot kínált, amely sok érdeklődőt vonzott, és maradandó élményt nyújtott minden jelenlévő számára.

(Fotó és beszámoló forrása: Makó Város Hivatalos oldala, Makói József Attila Könyvtár közösségi oldala)

TRAKTOROS BALLAGÁS

Az Alföldi ASZC Galamb József Mezőgazdasági Technikum és Szakképző Iskola végzősei ezúttal is nagy érdeklődés mellett búcsúztak iskolánk közösségétől. Köszönjük a látogatást és minden jót kívánunk a ballagóknak!

ERASMUS+ NEMZETKÖZI TALÁLKOZÓ HETE A SZIGNUMBAN

Május 4-én, hétfőn indult és öt napon át tartott iskolánkban az a nemzetközi találkozó, amire öt országból hat iskola tanulói és tanárai érkeztek. A spanyolországi Pilar de la Horadadából 11 gyerek és 3 tanár, a szintén spanyol Villalongából 8 tanuló és 2 tanár, a görögországi Gonniból 6 fiatal és 3 tanár, a romániai Balánbányából pedig 6 tanuló és 2 tanár jött el, hogy a „Tanulás hídjai” nevet viselő hét során együtt ünnepeljük a tudás, a tanulás, a barátság és nemzetköziség értékeit. A népes csoporthoz még további két iskolából (a spanyol San Pedro del Pinatarból és a portugál Penichéből) csatlakozott 3-3 tanár szakmai látogatásra, akik részben a közös, részben a számukra összeállított szakmai programokon, óralátogatásokon vettek részt. Az első napon megnyitó ünnepséggel és különböző táncos, énekes, hangszeres (sőt peonzás!) műsorral örvendeztettük meg kedves vendégeinket, majd prezentációk formában megismertük egymás országait, városait és iskoláit. A nap folytatásában sorversenyekkel, mozgásos játékokkal és ismerkedős, jégtörő játékokkal igyekeztünk közelebb hozni egymáshoz a csapatok tagjait. Ezalatt a tanárokkal körbejártuk az iskolát, illetve a szakmai látogatásra érkezők megismerkedtek az iskolánkban intézményi szinten innovációként bevezetett pozitív fegyelmezés módszertanával és gyakorlatával. Ebéd után egy kiadós séta keretében meglátogattuk a lombkoronasétányt, ahol sokan élvezettel próbálták ki a csúszdát is.

Kedden izgalmas kísérletekkel és természettudományos órákkal kezdtük a napot. Az aula megtelt lélettel és csodálkozó szemekkel, amikor Kerekesné Dócs Nikoletta tanárnő vezetésével a vulkánokról tanultak a nemzetközi vegyes csoportok. Az óra izgalmas része volt, amikor sóliszt gyurmával vulkán maketteket építettek a gyerekek, és végül a vulkánok „ki is törtek”. A következő órán Dominika nővér interaktív fizika kísérleteket mutatott be, majd a másnap aktuális budapesti tanulmányi kirándulás kapcsán tartott előadást Gulyás Attila. Mindezek után egy eTwinningen elvégzett feladat eredményeinek bemutatása következett Kádárné Varga Szabina tanárnő vezetésével: minden nemzet előadta az országának legjelentősebb műemlékeiről és épületeiről készült prezentációkat. Ebéd után vendégeink Dominika nővér vezetésével a Hagymatikumban csobbanhattak kedvükre, és valóban tökéletes kikapcsolódást nyújtó élményről számoltak be mindannyian.

Szerdán egész napos tanulmányi kirándulásra Budapestre utazott a csapat. A különbusz megtelt velünk, és első utunk a Citadellára vezetett. Ott gyönyörködtünk a panorámában, valamint a szépen felújított erődítmény komplexum látványában, rengeteg fotó született a szép napos időnek is hála. A Gellért-hegyről lefelé sétálva megálltunk a csúszdaparkban és a Sziklatemplomban is. A Patrona Hungariae iskolában fogyasztottuk el ebédünket, majd felszálltunk egy sétahajóra, amellyel tettünk egy kellemes kört a Duna hídjai alatt és a város híres épületei mellett. A hajóról leszállva metróval utaztunk a Hősök terére, ahol elkészültek a nap utolsó buda-

pesti fotói. Mivel az idő gyorsan eltelt a sok tartalmas programnak köszönhetően, hamarosan újra buszra szálltunk, és indultunk is Makó felé. Külföldi vendégeink, akik közül csak néhányan jártak korábban Magyarországon, felejthetetlen élményekkel gazdagodtak Budapesten.

Csütörtökön újra az iskolai helyszín és az együtt tanulás öröme került előtérbe. Először az iskola ökokertjében gyűltünk össze, ahol Kinga nővér vezetésével és néhány felsős tanulónk segítségével gyógy- és fűszernövényekkel ismerkedtek a vegyes csoportok. Jó volt látni, milyen kíváncsisággal és elmélyüléssel végezték az állomásokhoz kapcsolódó feladatokat mindannyian. Kinga nővér tartott előadást a kortárs mediációról is, ahol a Szignum mediátorai mutatták be a konfliktuskezelésnek ezt a módszerét. Miután mindenki kibékült mindenkivel, vidáman indulhattak táncba, hiszen a következő foglalkozás a találkozóra eljött népek jellegzetes néptáncainak bemutatásáról és rögtönzött tánczázáról szólt. Az eső miatt az aulában tudtuk megtartani ezt a hangos és mozgalmas órát, mégis mindenki élvezettel ropta a csárdástól és brassói táncától kezdve a szirtakin át a macarenáig az összes táncot. Ezután Baloghné Kovács Éva vezetésével pixelgrafikus képzőművészeti foglalkozás következett, melyhez az alap koncepciót és a színezőket Brzózka Marek tanár úr készítette elő. Ezzel párhuzamosan Kinga nővér és Dóczi Laura a szakmai látogatásra érkezett 6 külföldi tanárral tartott konzultációt a sajátos nevelési igényű tanulók támogatásáról iskolánkban és általában Magyarországon. Ebéd után elköszöntünk portugál tanár vendégeinktől, a többiek pedig saját programot szerveztek: bevásárlás, szuvenírek beszerzése, a városnap i zászlófelvonás megtekintése, fürdőzés, stb.

Pénteken vendégeink csatlakoztak a Boldog Terézia anyja napi intézményi rendezvényünkhöz, hogy megismerhessék iskolánk közösségi életének ezt a színfoltját is. Reggel szentmisével indult a napunk, melyen nagy örömminkre a külföldiek is szép számban képviselték magukat. Az ilyenkor szokásos haboskakaózás után elbúcsúztunk az egyik spanyol csoporttól, akik könnyeiket hullajtva indultak el a reptérre. Az iskola és velük a vendégeink is kivonult a Maros-partra, ahol a nővérek által előkészített állomásokat járták körbe az osztályok. A román, görög és spanyol csapat egy-egy ilyen állomáson fogadta a magyar gyerekek csoportjait, ahol népi játékokat, táncokat mutattak be és tanítottak nekik. Az ebédnek rendkívül nagy sikere volt: bográcsban főtt gulyást tálaltunk, hogy vendégeink megismerjék a magyar konyha jellegzetes ízeit. Ebéd után egy rövid sétát tettünk a közeli tanösvényen, majd délutáni pihenésre engedték külföldi barátainkat. Este a tornateremben került sor a búcsúvacsorára, melyre a résztvevőknek járó tanúsítványok kiosztásával hangolódunk. A finom falatok után jó hangulatú zenés-táncos rendezvényé alakult át az est, melyen a különböző nemzetek zenéire járta mindenki, aki csak ott volt. Úgy döntöttünk, hogy a városnap i forgatagban zárjuk a találkozót, így ott készültek az utolsó közös képek. A búcsúzás megható percei után ki-ki a maga tervei szerint folytatta az estét. Ezzel zárult iskolánkban az Erasmus-hét. *(folytatás a köv. oldalon)*

ERASMUS+ NEMZETKÖZI TALÁLKOZÓ HETE A SZIGNUMBAN

Összefoglalva a saját tapasztalatainkat és figyelve a vendégeink örömteli gesztusait, hallva a hálálkodó szavakat meg látva a búcsúzásakor hullajtott könnyeket, összességében sikeres hetet zárhattunk, melynek számos hozadéka mellett ott van a vendéglátás viszonzásának szándéka is a következő tanévre vonatkozóan. Örömmel megyünk jövőre mi is Romániába, Spanyolországba és Görögországba is.

Végezetül a találkozó szervezőjeként szeretnék köszönetet mondani az iskola vezetésének, hogy mindenben támogatták a találkozó előkészítését és megvalósítását. A kollégáknak is hálával tartozom a vállalt feladatok elvégzéséért és az órák magas szintű megtartásáért. Külön köszönet Ildikó néninek, aki nem sajnálta az időt és energiát, hogy a három portugál tanárnővel Nagyszentmiklóstra tegyen kirándulást. Köszönöm a technikai dolgozóknak is, hogy munkájukkal gördülékennyé tették a helyszínek és étkezések előkészítését. Azt hiszem, újra bizonyítottuk, hogy milyen összetartó és kreatív közösség a Szignumé. *Gulyás Attila tanár úr, pályázati referens*

ÍRORSZÁGI TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

Egy népes csoporttal indultunk Budapestre április 18-án este az írországi közös kalandunkra. Vezetőnk Fidelis nővér és Hudákné Gyöngyi néni volt, akik mellett egy idősebb házaspár (Kun Antal és felesége) és én, Janka nővér kísérhettem el 15 diákunkat, akik korosztályban igen sokszínűek voltak, közülük többen testvérek. A beszámoló megírásában nagy segítségemre volt Horváth Dóra (8. b) beszámolója és többek lelkes kiegészítése, ami még színesebbé tette ezt a visszaemlékezést a közös élményeinkről.

Vasárnap igen korán hajnalban kellett a Liszt Ferenc repülőtérre kiérni, így mindannyian nagyon keveset tudtunk aludni első szálláshelyünkön. Írországi idő szerint délelőtt 10 óra körül érkeztünk Dublinba, a repülőtérre. Onnan még egy közel két órás buszozás után érkeztünk meg Írország északi kisvárosába, Omeathba. A szálláshelyünkön már a legelején is nagy szeretettel vártak bennünket az iskola tanárai, ami kézzelfogható volt már az első nap is. Az iskola vezetése még arra is gondolt, hogy a hosszú utazás után meghívjanak bennünket egy speciális ír ebédre. Ugyancsak az ő meghívásukra kis pihenő és elrendeződés után még aznap útra keltünk Dundalkba, hogy egy idősebb úr séta közben meséljen nekünk a város nevezetességeiről. Néhány különlegesség: a város pont fél úton van Dublin és Belfast között, és híres a falfestményeiről, melyek a helytörténet kincstárát is hűen ábrázolják. A városnézés gazdag volt, és mi igen elfáradtunk már a hosszú nap után, ezért egy gyors vacsora után hamar álomba szenderültünk. *(folytatás a következő oldalon)*

Másnap, **hétfőn** találkoztunk először az iskola diákjaival és tanáraival, akik hatalmas szeretettel és örömmel fogadtak bennünket egész héten. Otthon érezhettük magunkat, mivel a tanári szobát és az udvart is használhattuk esténként is, amikor hárman ott készítettük el a meleg vacsorát. Egyik nap igazgató úr meglepett bennünket egy általa készített bolognaival és gyümölcsöt, édességeket is kaptunk tőle. Minden nap megosztották velünk a menzás kis ebédüket is, ami ugyancsak nagylelkűségük része volt. Ezen a ponton átadom a mesélés lehetőségét Dórinak, aki igen gazdag beszámolót írt, időnként kiegészítve a többiek élményeivel.

„Írországban 10 napot tölthettünk el, és mind a 10 napon sok élményben volt részünk. Mivel a társaság hamar összebarátkozott, semmi akadálya nem volt annak, hogy jól érezzük magunkat. Nekem majdnem mindegyik nap tetszett, de a legjobban az a nap, amikor először találkoztunk az ottani iskola gyerekeivel és az ott tanító pedagógusokkal.

Az iskola egy kis dombon állt. Látszatra nem igazán nézett ki iskolának— egy kis épület volt, ami régen magánházként működött és nem régen bővítettek rajta. Az udvar nagyon nagy és szép volt, rá lehetett látni az egész falura.

Az első nap, amikor az iskolába sétáltunk, a diákok mutatták meg nekünk az utat. Számomra nagyon furcsa volt, hogy az általános iskola náluk 4-5 éves korban kezdődik és 12-13 éves korig tart. Az is furcsa volt, hogy milyen kedvesek egymáshoz a gyerekek: ha valaki sírt a gyerekek közül, legyen az kicsi vagy nagy, oda gyűltek, megölelték és vigasztalni próbálták. Az iskolában, mikor megtörtént a reggeli ismerkedés, a diákokat elkísérték a tantermeikbe. Az iskolában minden teremben voltak programok, amihez nekünk csapatokra kellett oszlani, így minden programon részt vehettünk, és közben tovább is ismerkedhettünk az ottani gyermekekkel. Az igazgató és az igazgató helyettes is vezetett a gyerekekkel állomást. A kedvenc állomásom az volt, amit az igazgató vezetett. Ott a programot az iskola kertjében végeztük. Különbőféle növényeket kellett elültetni. Külön plusz pont szerintem, hogy az igazgató lelkesen elmagyarázta, mit kell tenni, és még segített is.

Az iskolában találtunk egy kiállítást, ami Magyarországról szólt. Kiderült, hogy az iskola a megérkezésüket nagyon várta, és ennek öröme tartottak egy Magyarországról, ahol mindent megtanultak Magyarországról. Sajnos ezen a napon nem fért bele, hogy előadjuk a mi prezentációnkat, hogy még többet mutathassunk meg Magyarországról, de rá két napra, szerdán sikeresen előadhattuk. Még az írek is készültek erre a napra egy cuki előadással és tánccal. Az előadást a legkisebb gyerekek adták elő - egy komédia volt. Mi is előadtuk a saját bemutatkozásunkat, és választ adtunk minden kérdésre, persze angolul. A gyerekek nagyon meg voltak lepődve, hogy nekünk 8 órakor kezdődik az iskola, hogy a gyerekek nálunk 6-7 évesen kezdik az általános iskolát és 14-15 évesen fejezik be azt. (Persze a 6-7 meghozta a kellő hatást). Az ír gyerekek azon is csodálkoztak, hogy Makó mekkora Omeath-hoz képest.

Ez amúgy azért volt ennyire meglepő számukra, mert a városukban, Omeath-ban nagyon kevesen élnek.

A bemutatkozások után kivezényeltük a gyerekeket az udvara és megmutattuk nekik az ördögtáncot. Voltak köztünk, magyarok közt is sokan (például én is), akik nem ismerték ezt a fajta táncot, így meglepő módon Írországban tanulhattunk magyar táncot is.

Az ír gyerekekkel sok más programunk is volt, például **kedden** ellátogattunk az Óriások útjára. A táj nagyon szép volt, és még a történet is, ami hozzá kapcsolódott, elég érdekfeszítő volt. Viszont nagyon hideg volt még az írek szerint is, ami nagy szó, mivel ők eddig 16 fokban a tenger mellett rövidnadrágban vagy nyári szoknyában sem fáztak. Amikor már jól kísértünk magunkat, szerencsénk volt elbuszozni egy függőhídra, ami egy szakadék felett lógott. Én és még pár félős ember nem mertünk átmenni rajta, de sokan, akik átmentek, azt mondták, ijesztőnek ijesztő, de ki lehet bírni.” (Horváth Dóri)

Ennek a napnak a kalandjairól többen is írtak, így következzék néhány személyes élmény. „Nagyon vártuk a keddi napot, mert olyan helyre kirándultunk, ami számomra nagyon érdekes. A vulkánok és hasonló természeti jelenségek nagyon érdekelnek. Elindultunk busszal Észak-Írországra. Az utazás alatt végig beszélgettünk és néztük a szép tájat. Mikor leszálltunk a buszról, erős szél fogadott minket. Elmentünk a bejáráshoz, ott a jól beszélő angolok kaptak egy telefont, amin túravezető beszélt nekik. Ezután lesétáltunk a vulkanikus területre. Ott mászkáltunk a hatszögletű bazalt köveken. Nagyon érdekes volt, hogy a természet ilyen szép geometriai formákat is létre tud hozni. Ezután megnéztük az Óriások cipőjét, majd busszal elmentünk egy közeli helyre, ahol átmentünk egy függőhídon. Nagyon izgalmas élmény volt, nem féltem a magasban. Visszamentünk busszal a szállásra, és a nap további részét pihenéssel töltöttük.” (Dancsi Nándor)

„Nekem a keddi nap volt a kedvencem. Mert azon a napon voltunk az Óriások Földjén, egy olyan helyen, ami egy varázslatos könyvbe illene. Oda már csak sárkányok hiányoztak, hogy igazán varázslatossá tegyék a hegyeket. Az Óriások Földje Észak-Írországban található, ezért a napot korán kelléssel kezdtük, amiért a csapat nagy része nem lelkesedett. Miután mindenki nagy nehezen kikászálódott az ágyból és megreggeliztünk, egyből el is indultunk az iskolához, hogy a diákokkal együtt elinduljunk az Óriások Földjére. Az út körülbelül 4 óra volt busszal. A hosszú út után megérkeztünk és egyből mentünk az Óriások Földjére. Eleinte úgy volt, hogy együtt megyünk az ír csapattal, de ők olyan gyorsak voltak, hogy végül teljesen lehagytak minket. Mondjuk, lehet, az is közre játszott, hogy mi, magyarok szinte mindent fotóztunk, legalábbis én igen. Pedig elméletileg az ottani diákok is most voltak ott először. Először a part mentén mentünk végig, ahol az Óriás csizmája volt. Aztán akik még nem fáradtak el, azok felmentek a hegyre is, ahonnan gyönyörű volt a kilátás, és egészen Skóciáig .

(folytatás a következő oldalon)

Miután visszamentünk a gyülekező helyre, ott volt egy nagy kivetítő, ahol lejátszották az Óriások Földjének legendáját, így amíg a tanárok beszélgettek, hogy hogyan tovább, addig mi azt meg tudtuk nézni. Ezek után újra felültünk a buszra, és elmentünk egy olyan helyre, ahol egy kis függőhíd kötötte össze a kis szigetet Észak-Írországgal. Délelőtt még úgy volt, hogy nem tudunk átmenni rajta, mert nagyon fúj a szél, de végül délutánra már elcsitult a szél, így át tudtunk menni. Ezek után megint felültünk a buszra és egész Omeath-ig meg sem álltunk. Vissza úton voltak, akik aludtak vagy beszélgettek. Én olvastam, egyébként ez, lehet, véletlen, de pont egy olyan könyvet olvastam, ami északon játszódik. Miután megérkeztünk az iskolához, a diákok mentek haza, mi még maradtunk, mert az iskola tanári szobájában vacsiztunk minden nap. Míg vártuk, hogy a felnőttek elkészítsék a vacsorát, kimentünk focizni. Miután a vacsit is befejeztük, jól elfáradva, de élményekkel teli visszamentünk a szálláshoz.” (Erki-Kiss Emma)

Erki-Kiss Anna így emlékszik vissza a Signum bemutatásának napjára: „Nekem a **szerda** volt a kedvenc napom. Szerdán szokásosan az Omeath-i hotelben reggeliztünk, aztán átsétáltunk a suliba. Az iskolában nagyon rendesek voltak a gyerekek. Szerdán volt a sulibemutatása, mi is bemutattuk a saját iskolánkat és ők is az övékét. Előadtak egy kis történetet. Utána mi következünk, majd táncolással előadtunk egy Délalföldi oláhost, csárdást és frisst. (Én, Nóri, Emma és Veronika.) Nagyon tetszett nekik. Utána egy ír lány is táncolt nekünk. Ezután kint megtanítottuk nekik az Ördög útját (az egy híres magyar tánc, amit táncházakban szoktak táncolni). Háromszor is eltáncoltuk velük. Páran közben elmentek focizni. Az iskolában ebédeltünk, és utána kimentünk az udvarra focizni. A vacsorát is az iskolában ettük, zacskós levest. Utána mentünk vissza a szállásra. A nap végén közösen játszottunk és lezártuk a napot.”

Most folytatódjék Dóri beszámolója a közös kalandunkról: „**Csütörtökön** meghívtak az iskola bérmálkozósi ünnepségére is, ami egy nagyon szép szentmise keretében történt. Ugyanezen a napon megismerhettük az írek fociját is, ami merőben más, mint amit mi szoktunk játszani (volt elég időm jól összehasonlítani vele, mivel majdnem minden nap, minden órában, percben, ha volt hely, mi európai focit játszottunk).” (Horváth Dóri)

A foci különleges és központi program volt az ír gyerekekkel és a saját csoportunk számára is, mivel kaptunk kölcsön egy labdát is tőlük, amíg ott voltunk Omeathban. Balog Zalán így emlékszik vissza a közös focizásra: „A hétfői nap egy nagyon jó nap volt, ugyanis megismerhettük az ott élő gyerekeket, és programokon vettünk részt velük. Lehetőségünk volt egy foci meccset is játszani velük, amiben nagyon jól szórakoztam, mivel azt csinálhattam, amit a legjobban szeretek. Ráadásul az ottani gyerekeknek nagyon tetszett a tudásom, megszerettek és onnantól nagyon jóban lettem szinte mindenki vel rövid időn belül.” (Balog Zalán)

Zalán élményei után folytatódjék Dóri beszámolója közös élményeinkről: „**Pénteken** még elmentünk kerékpározni a gyerekekkel. Sajnos ezen a napon el kellett bú-

csúzni tőlük, mert szombaton más programunk volt, nekik meg nem volt már iskola. Pénteken délután elmentünk Szent Brigitta sírjához is - ő a másik védőszentje Írországnak. Az ott található dombon boldogan csúszkáltunk egy kis ideig, majd megnéztük Szent Brigitta lakóhelyét és visszamentünk a szállásra.

Szombaton meglátogattuk az ír szentek sírjait (Szent Patrik) és az ott található templomot. Ez a nap volt az utolsó napunk Omeath-ban, ezért kellőképpen elbúcsúztunk a helytől. Körbejártunk minden helyet, és még utójára lejátszottuk az utolsó focimeccset, majd visszamentünk összecsomagolni a szállásra. **Vasárnap** elbúcsúztunk a szállásadóinktól, és útra keltünk Dublinba. Délutánra oda is értünk, és mivel a szállást csak 3 órákor foglalhattuk el, elindultunk egy városnéző túrára, ahol sok érdekes dolgot láthattunk és tapasztalhattunk meg. Este elmentünk egy gyönyörű szentmisére, ahol a legtöbb választ énekelték. A szentmise után visszamentünk a szállásra, ahol elfogyasztottunk egy nagyon finom pizzát, amit a szállás melletti pizzeria készített.

Hétfőn volt az utolsó nap Írorságban. Első napirendi pontként elmentünk a magyar nagykövetségre, ahol végig hallgatták az ott töltött napjainkat, majd tippkel láttak el minket – hol vannak a legjobb látványosságok, ajándék boltok. Szerintem nagyon kedvesek voltak, és nagyon jó volt végre a saját anyanyelvemen beszélni. A nagykövetségen javasolt ajándékboltba benéztünk, és mikor mindenki kedvére kivásárolta magát, elmentünk a megígért Mekibe. Kis pihenő után elmentünk sétahajókázni, hogy megismerjünk még többet a városból. A napot a szokásos módon zártuk, ami hálaadás és játékok voltak. Másnap (**kedden**) megint korán keltünk, és elindultunk nagy nehezen a repülőtérré, ahol épségben felszálltunk majd jól landoltunk.

Én nagyon hálás vagyok az utazásért, azért, hogy ennyit tanulhattam, és az új emberekért, akiket megismerhettem. Az úton az angoltudásomat is fejleszthettem és örülök annak, hogy még egy országot kipipálhatok a bakancslistámról.” (Horváth Dóri)

A repülés érzékletesebbé tételében Hudák Pál gondolatai segítenek: „Számomra a repülés élménye volt a legemlékezetesebb. Most repültem ugyanis életemben először. Odafele középpütt, de visszafele az ablak mellett ülhettem. Jó volt látni a világot felülről. Érdekes volt eltávolodni a földtől és a báránnyfelhőkbe repülni. Amikor a tenger felett először láttam meg Írorság partjait, felejthetetlen élmény volt. A fel- és leszállás érzése nagyon furcsa, olykor fájdalmas, ugyanis a leszállásnál a nyomáskülönbség miatt érzékeny volt a fülünk. Szívesen és bátran jelentkezem máskor is ilyen útra!” (Hudák Pál)

Úgy érzem, minden résztvevő nevében zárhatom beszámolómat azzal, hogy köszönetünket fejezem ki a lehetőségért az iskola vezetésének, Attila bácsinak és Fidelis nővérnek a lelkes szervezésért, állandó tolmácsolásáért az utunk során, ami nélkül nem lehetett volna részünk ennyi közös élményben Írorságban és Észak-Írorságban.

(folytatás a következő oldalon)

VELÜNK TÖRTÉNT

A tanulmányi kirándulás a Szignum Iskola Erasmus+ akkreditációjának köszönhetően, a 2025-1-HU01-KA121-SCH-000334267 azonosító számú pályázat támogatásával valósult meg.

M. Janka nővér

SZAKMAI LÁTOGATÁS PORTUGÁLIÁBAN

Egy Erasmus+ jobshadowing program keretében május 11. és 14. között, négy napot töltöttünk Peniche városában, Portugáliában.

A látogatott intézmény, Agrupamento de Escolas D. Luís de Ataíde egy három tagintézményből álló általános iskola és óvoda. Az intézmény kiemelt figyelmet fordít a helyi bevándorlók integrációjára, valamint a különböző nehézségekkel küzdő (pl.: testi- és szervi fogyatékossgal élő) tanulók befogadására és támogatására is. Délelőttönként iskolalátogatásokon vettünk részt, ahol különböző tanórákat figyelhettünk meg. Becsatlakoztunk egy mindfulness órába, amely a koncentráció és a relaxáció fejlesztésére fókuszált. Megfigyeltünk egy robotikával támogatott matematika órát is harmadik osztályos tanulóknál, amely játékos és motiváló módon segítette a tanulást. Emellett több angol órát is meglátogattunk a harmadik és a hetedik osztályokban. Szerda délelőtt részt vettünk egy városi sportnapon is a tengerparton, amelynek célja a helyi általános iskolák 2. és 3. osztályos tanulóinak motiválása a sportok iránt, a helyi foci sportklub megismertetése, valamint a közösségi kapcsolatok erősítése is volt.

A délutánok kulturális programokkal teltek, melyek során jobban megismerhettük Portugália kultúráját és történelmét. Az első délután a kollégák vezetésével Peniche városát is részletesebben megismerhettük. Kedden ellátogattunk Óbidos középkori városába, szerdán pedig egy hajókirándulás során Berlenga Grande szigetére utaztunk.

Az iskolalátogatás értékes szakmai tapasztalatokat és inspiráló nemzetközi együttműködési lehetőséget biztosított számunkra, valamint megtapasztalhattuk a portugál emberek kedvességét, közvetlenségét.

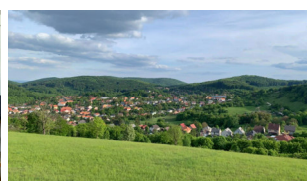
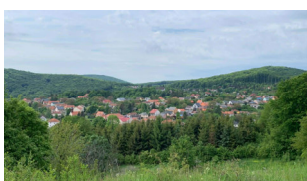
*Takácsné
Kádár Erika
és
Kádárné
Varga
Szabina
pedagógusok*

HOL VOLTAK A TANÁROK 2026. MÁJUS 13-15. KÖZÖTT?

Bükkszentkeresztre utaztunk, ahol nevelőtestületi lelkigyakorlaton vettünk részt, amelyet Pálfai Zoltán és Veréb László atyák vezettek. A témája: az önmagunkkal, egymással és az Istennel való kapcsolatunkra tekintettünk rá. Játékos feladatok, képzőművészeti alkotás, kiscsoportos beszélgetések segítettek az elmélyülésben. A táj szépsége és csöndje, a közös étkezések mellett a Bükki Csillagdába való éjszakai látogatás is emlékezetessé tette az itt töltött időt.

Kinga nővér

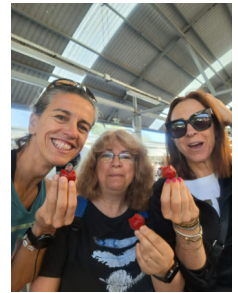
Fotók: Mészáros Ildikó tanárnő

VALÓBAN ORSZÁGOKON ÁTÍVELŐ A PROJEKT Job shadowing iskolánkban

Job shadowing keretében három portugál kolléganő látogatott el hozzánk az Erasmus-héten. A projekt keretében elhatározták, hogy szeretnének ellátogatni Romániába is.

A szűk egy hetes itt tartózkodásuk alatt egészen sok időt töltöttünk együtt: hétfő délután elvittem őket megkóstolni magyar sütitket. A finom Eszterházy torta után feltöltődve örömmel mutattam meg nekik kedvenc tavaimat – az apátfalvi lösztavakat. Pompás naplementében volt részünk, valamint előjöttek a hattyúk is: láttunk néhány kis fiókat is köztük.

Ide sajnos csak ketten tarthattak velem, mégis élveztük a túrát a töltés tetején, valamint visszafelé a pazar naplementét. Csodálatos alföldi tájat láthattunk – ők pedig nem győztek lelkesedni a sok szép zöld mező láttán.

A következő délutánt a Hagymatikumban töltötték, majd a Glorius hotelben vacsoráztak és teraszáról csodálták meg Makó házait madártávlatból – egy-egy pezsgővel a kezükben.

Szerdán kétszer is találkoztunk: délelőtt elkísértem őket a piacra, ahol a magyar helyi termékeket nézhették meg – a dughagymától a pompás virágokon át a tejtermékekig minden izgalmasat lefotóztak. Nem mellesleg megkóstolták a lángost, ami elég energiát adott délutánra is.

Délután ugyanis ugyancsak kerékpárral ellátogattunk Romániába – legelőször Ős-Csanádon mentünk be a templomba, utána pedig Nagyszentmiklóásra folytattuk utunkat. Megnéztük az úgynevezett „szárnyas” Bartók szobrot, majd tettünk egy túrát a belvárosban. Megtekintettük az Aranka-patakot, megcsodáltuk a kastélyt, majd fényképeztünk a gramfon mellett ülő Bartók szoborral.

Ott elfogyasztottunk egy remek salátát, majd hazafelé meglátogattuk a román ortodox kolostort és így folytattuk utunkat.

Ekkor még mindig nem ért véget a túra, nem egyenesen Makóra jöttünk, hanem ellátogattunk a kiszombori Vályogos-tóhoz, ahol ismét impozáns környezetben láttuk a naplementét.

Nagy örömmel töltött el, hogy ilyen kedves és sportos kolléganők társaságában tölthettem ezt a hetet, nem mellesleg érdeklődést tanúsítottak a természet szeretetére, a kulturális értékekre és készek voltak arra, hogy a tájat saját maguk erejéből, kerékpárral fedezzék fel. Nagyon hálás vagyok azért, hogy ilyen nyitott kolléganőket kaptam útitársul!

Igen elfáradva, de élményekkel feltöltődve érkeztünk vissza Makóra. Vendégeink a következő napot már Budapesten töltötték, és innen repültek haza Portugáliába.

Nem sokkal később egy kedves ajándékkal leptek meg: hálából a fényképekből összeállított albumot küldtek nekem.

Nagyon örültem, hogy megmutathattam azt a kincset, ami itt van tőlünk karnyújtásnyira.

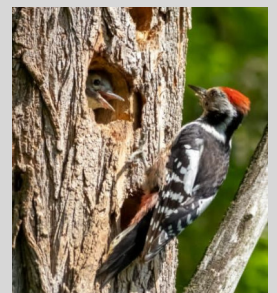
Mészáros Ildikó tanárnő

FÁINK DOKTORA, A KÖZÉPFAPAKOPÁNC

A 19,5-22 cm-es madár hazai harkályfajaink egyik legszebb tollazatú képviselője. Nászidőszakban a hím a többi fakopáncstól eltérően keveset dobol csőrével a fák törzsén, inkább jellegzetes nyávogó hangját hallatja ilyenkor, melyet akár több száz méterről is hallani lehet. Hernyókat, levéltetveket, kétszárnyúakat, pókokat, bogarakat fogyaszt. Táplálékát főként a lombkoronából és a fa törzséről gyűjti, a talajon ritkán keresgél. Állandó madár, de télen kóborolhat. Gyakran találkozhatunk vele villanykarókon, illetve hallhatjuk a kopogását nagy fák közelében.

Közép- és Dél Európában fordul elő nagyobb számban. Kifejezetten kötődik az erdőkhöz. Hazánkban a középhegységeken és a Duna ártéri erdeiben találkozhatunk vele elsősorban, de akár városi parkokban is feltűnhet, sőt a saját előkert körtefáján is találkoztam már vele: cinkék és tengelicek társaságában. Nem tudtam nem figyelni az üzenetekre, amint hihetetlen csiviteléssel üdvözölte a (véltetően) hím példányt a többi énekesmadár.

Ez a faj évente egy alkalommal költ. Az odút a tojó és a hím közösen alakítja ki. Viszonylag gyenge csőrük miatt a költőüreget belül korhadó vagy puha fákba készítik. Az 5-7 tojáson mindkét szülő kotlik, és az etetésben is közösen vesznek részt.

Különleges élményben részesülhettem, amikor az újszegedi madárgyűrésen egyszerre két példány is a hálóba került. Különleges volt a koncert ott is!

Forrás: <https://mme.hu/magyarorszagmadarai/madaradatbazis-denmed>

Mészáros Ildikó tanárnő

TERMÉSZETESEN, SZIGNUM!

KIEMELKEDŐ VIZSGAEREDMÉNYT ÉRT EL KISKUTYÁJÁVAL

Kis Léna (3. b) már többször bebizonyította, milyen közeli és különösen figyelmes kapcsolata van a kis taci kutyájával, mellyel versenyeken is rendszeresen részt vesz. Május 3-án, Mórahalmon, az Országos Magyar Vadászkamara / Csongrád - Csanád Vármegyei Területi Szervezete és a Magyar Tacskósok Országos Egyesületének szervezésében, Csapajeles Vércsapra Munkavizsgát tett a kiskutyájával.

A megmérettetést nagyon kemény, nyolc hónapos felkészülés előzte meg. Eredménye: 100/100 pont. A vizsgán kimagasló szakmai, bírói gárda volt jelen, magyar és nemzetközi bírókkal.

Gratulálunk Lénának a remek eredményéért és a kitartó, szorgalmas felkészítő munkájáért.

Közreadta: Reiszné Surinás Piroska tanítónő

SZIGNUM KUPA '26

„Szignum Kupa '26” néven iskolánk első alkalommal rendezett házi labdarúgó bajnokságot, amelynek megszólítottjai elsősorban intézményünk felső tagozatos diákjai voltak.

Az osztályok 4+1 fős csapatokkal képviseltették magukat, nem csak azért, hogy erejüket összemérve kiderüljön, ki közülük a legrátermettebb, hanem azért is, hogy a közös erőpróba keretében jól érezzék magukat, és kellemesen elfáradjanak. A torna ugyanis nem pusztán a sport és a mozgás népszerűsítésének jegyében került megrendezésre, a közösségépítés és a gyerekek egymás közti kapcsolatainak erősítése – legyen szó akár az osztályközösségről, akár az osztályokon és évfolyamokon átívelő egyetemes iskolai közegről – szintén az esemény fő céljai közt szerepelt.

Kicsik és nagyok nem csupán egymás ellen, hanem egymásért is kiálltak, hiszen a közös játék öröme által mindenki, a legkisebbektől a legnagyobbakig megtalálhatta a helyét, és saját képességeihez mértén hozzájárulhatott az esemény sikeréhez. A kisebbeket inspirálták a nagyobbak, a nagyobbak pedig nemcsak lábaikban, de vállukon is érezhették a korukból fakadó felelősség súlyát. A pályán közösen átélt sikerek felett érzett öröm vagy az esetleges kudarcok miatti csüggedés ugyanakkor, hacsak egy rövid időre is, de elmosta a különböző korosztályok között fennálló különbségeket. Figyelemre méltó, hogy a mérkőzések során megcsillantak ugyan olyan erények, mint a kitartás, a becsvágy és a győzni akarás, fényük azonban mégsem ragyogta túl a sportszerűség, a tisztesség és a bajtársiasság érdemeit.

A selejtezők során 7 csapat mérhette össze tudását, 2 csoportban, összesen 9 mérkőzés keretében, amelyek között számos izgalmas és érdekes meccset láthattunk, ahogyan a fordulatokban gazdag, izasztó összecsapásokból sem volt hiány. A „B csoport” első helyéért például ádáz küzdelem bontakozott ki a 6.a és a 7.b között, hiszen mindkét csapat 4-4 pontot szerezve fej-fej mellett haladt. Végül a rúgott gólok száma döntött. Az „A csoport” két továbbjutója így a 8. évfolyam, illetve a 6.b csapata, míg a „B csoportból” a 6.a és a 7.b játszhat elődöntőt.

A továbbiakban összesen 4 mérkőzés várható, amelyek előreláthatólag június folyamán kerülnek megrendezésre. Az elődöntőkben tehát a 8. évfolyam mérkőzik meg a 7.b csapatával, a 6.a pedig a 6.b csapatával szemben teszi próbára tudását. Az elődöntőket követően kerül sor a vesztes csapatok közötti bronzmeccsre a harmadik helyért, és végül, de nem utolsó sorban következik a várva várt döntő, ahol kiderül, melyik csapat tagjai emelhetik magasra idén a Szignum Kupát.

Dr. Majoros Máté tanár úr

ZÖLD FÖLD
KUPA Magonc

ZÖLD FÖLD KUPA

A Zöld Föld Kupa Magonc 5-6. évfolyamnak szóló fenntarthatósági tudásverseny, amelyre 12 csapat jelentkezett (3 fős csapatokban történik a verseny). Az első forduló a Petőfi parkban valósult meg vándorlós formában: a csapatoknak először meg kellett találniuk a kijelölt helyszíneket, és csak ott tudták megoldani a feladatot és beküldeni a válaszukat. A 2-3. forduló házon belül kerül megrendezésre, de az is papírtakarékosan. Az eredményhirdetés a Szignum napon lesz.

Kinga nővér

FÜRKÉSZ rovatba
válogatta az IDB

ALAPOS-GONDOLAT: május

„A könnyed társalgáshoz, a szellemes csevegéshez komoly, **alapos** tudás szükséges, hogy üres fecsegéssé ne váljék.”

(Kalocsa Róza)

Egy perc humor:

Gyere velünk moziba!:

Filmajánló: **Minyonok és szörnyek** – amerikai animációs családi vígjáték

Ez egy lármás, nevetséges és teljesen igaz történet arról, hogy a minyonok hogyan hódították meg Hollywoodot, lettek filmsztárok, veszítettek el mindent, szabadítottak szörnyeket a világra, aztán álltak össze egy csapatra, és próbálták megmenteni a bolygót a káosztól, amit ők maguk okoztak.

Több mint tíz évvel a megalkotásuk után a minyonok lettek a nemzedékük legikonikusabb karakterei. Világszerte mindenféle korosztályba tartozó rajongók ismerik és imádják őket.

Érdekességek: az óceánok világnapjáról

- Az óceánok szennyezésének 80%-a emberi tevékenység eredménye.
- Évente körülbelül 8 millió tonna műanyag úszik le vagy merül el tengereinkben és óceánjainkban, ami jelentős károkat okoz a biológiai sokféleségben.
- Évente egymillió tengeri madár és 100 000 tengeri emlős pusztul el a tengerek és óceánok szennyezése következtében.

- Mi magunk is ki vagyunk téve ennek a szennyeződésnek, hiszen azokkal a halakkal táplálkozunk, amelyek a szemeteinkkel táplálkoznak, és végül mikroműanyagot fogyasztunk.

HAVI ÉRDEKES! - Hogyan alszanak az állatok?

Állati rekordok az alvásban:

Annyiféle állat létezik. Mindegyik más és más. Másképp néznek ki, másképp szaladnak, más a szaguk és másképp is alszanak. És az álmaik? Talán azok is különbözőek. Vagy mégsem. Lehet, hogy éppen ugyanolyanok, mint a mieink.

Alvás nélkül nincs élet. Semmilyen értelemben. Ha hosszú ideig megvonjuk magunktól az alvást, megbetegszünk, sőt sokkal rosszabb dolog is történhet velünk. Nagyon jól tudják ezt az állatok is, ezért ők is alszanak.

Lássuk melyik állat alszik a legtöbbet és melyik a legkevesebbet:

- A 9. helyen az ázsiai elefánt végzett, napi átlag 3-4 óra alvással. Az elefántok, a világ legnagyobb szárazföldi emlősei és két fajra oszthatók, az afrikai elefántra és az ázsiai elefántra. Ezek az intelligens, szociális állatok egyedi és lenyűgöző pihenési szokásokkal rendelkeznek, amelyek első pillantásra talányosnak tűnhetnek. A REM fázis az alvás egy olyan szakasza, amely során fokozott agyi aktivitást és intenzív álmokat tapasztalunk. Az elefántoknál a REM-alvás ritka, és körülbelül ötnapos időközönként jelentkezik. Ebben a fázisban az elefántok olyan helyzetet vesznek fel, ami meglepőnek tűnhet: lefekszenek a földre. Testük teljesen ellazul, és nem tudnak felállni. Belső szerveinek védelme érdekében az elefánt behajlított végtagokkal fekszik, és a fejét az egyik "térdére" támasztja. Az elefántok azonban még ebben a helyzetben is képesek gyorsan felkelni, ha szükséges, ha esetleges veszély fenyegetné őket.

MODERN TÁNC VIZSGA

Május 11-én a Magán Zeneiskola diákjai a Kocsis-Nagy Marianna tanárnő által betanított koreográfiákat mutatták be az érdeklődő szülők jelenetében.

SZABADTÉRI PROGRAMOKKAL ÜNNEPELT A SZIGNUM

Boldog Gerhardinger Terézia anyára, a Boldogasszony Iskolanővérek rendalapítójára emlékezett május 8-án közösségünk. A hagyományoknak megfelelően a Maros-parton várták játékos és ismeretterjesztő feladatok a diákokat.

A Boldogasszony Iskolanővérek rendalapítójának, Boldog Gerhardinger Teréziának az égi születésnapjára emlékezve, minden esztendőben a Maros-parton vesz részt a Szignum közössége egy sportos, játékos programon. Az osztályok ezúttal is a templomban megtartott szentmise, majd az azt követő tejszínhabos kakaós és kalácsos tízórai után kerékpárral és gyalogosan zarándokoltak a folyópartra. Itt ügyességi és fejtrős feladatokkal várt mindenkit a szervező nővérközösség és a segítő nyolcadikosok, hetedikesek. A kerettörténet és minden állomás feladványa Terézia anyához és a szerzetesi élethez kapcsolódott. Az osztályok tagozatonként, forgószínpad-szerűen haladtak végig a próbákon.

A Zöld háznál elfogyasztott finom gulyásleves ebéd Kabók János és segítője keze munkáját dicsérte. Ezt követően csapatjátékokkal folytatódott az ünneplés, felnőttek és diákok egyaránt élvezték a májusi napsütést és a természetben szabadon töltött időt.

Köszönjük a makói nővérközösségnek a tartalmas napot és a szervezőmunkát. - a szerk. -

Kiadja: Szignum Kéttannyelvű Egyházi Általános Iskola 6900 Makó, Szent István tér 14 - 16.

Telefon: 06 - 62/213-052 **e-mail:** szignum@szignum.hu **web:** www.szignum.hu

Felelős kiadó: Majorosné Rácz Krisztina **Szerkesztő:** Szabó Anita

Fotó: Mészáros Ildikó **Tördelés:** Hudák Szabolcs **Korrektúra:** Horváth János